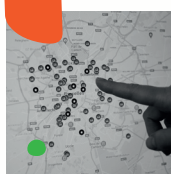
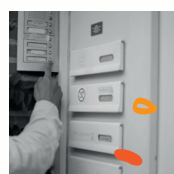
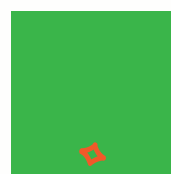

BARAQQA

De BAR-krant

Een project van de vzw Federatie van de Bicommunautaire Maatschappelijke Diensten, met de steun van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
V. U.: Céline Nieuwenhuys, Gheudestraat 49 - 1070 Anderlecht

www.raq.brussels/nl

3e kw. 2025

#04

OUTREACHING. WE ZEGGEN HET WEL, MAAR DOEN WE HET OOK?

Door Nouhaila Bouarfa en Céline Houtain - leesduur: 7 minuten

Outreaching betekent de kantoorwanden van de organisatie verlaten en naar de mensen toe stappen, luisteren naar wat er leeft in de wijk, en een band opbouwen met de mensen die het verst van ons afstaan. Dat hoort bij het beroep van Buurtactierelais. We hebben de tijd genomen om dit als team te bespreken, want het is niet altijd evident om de theorie ook om te zetten in de praktijk.

We hebben onze goede vrienden Theorie en Praktijk tegenover elkaar gezet voor een exclusief interview om hun standpunt toe te lichten.

Praktijk Zeg Theorie, je wilt dat we naar de mensen toe stappen. Maar als zij niet zelf bij ons komen aankloppen, vind ik het niet altijd gemakkelijk om hen te gaan storen... Het is een proces dat toch wel wat energie en moed vraagt.

Theorie Dat is inderdaad niet zo gemakkelijk. Maar soms is net de stilte het raadsel dat we moeten ontrafelen, niet? We kunnen ook proberen te begrijpen wat het niet-gebruik van rechten betekent voor die mensen. Misschien kunnen hun woorden ons helpen om onze instellingen en wijken te veranderen...

Praktijk Zie jij jezelf al op hen afstappen, in hun dagelijks leven, in hun privésfeer, om hen te vragen waarom ze hun rechten niet opeisen bij het OCMW of wat er moet veranderen in de wijk waar ze wonen?

Theorie Natuurlijk niet. Ik heet niet voor niets Theorie... Maar vertel me eens hoe jij het aanpakt. Dan kan ik me misschien wat bijsturen.

Praktijk Weet je, Theorie, ik ben iemand die aftast, probeert, faalt en slaagt. Ik ben op zoek naar manieren om op mensen toe te stappen zonder opdringerig over te komen, zonder zelf uitgeput te raken. Ik probeer verschillende aanpakken uit. Ik stap op mensen af op de markt of in het openbaar. Ik ga ook van deur tot deur en doe straathoekwerk. Maar ik ben nog altijd op

zoek naar bondgenoten. Want je voelt je soms echt alleen in de openbare ruimte, zeker wanneer je afgewimpeld wordt...

Theorie En wie zijn dan je bondgenoten?

Praktijk Wel, mijn collega's en de collega's in andere instellingen... We werken meestal met twee. Dan kan de ene het overnemen als de andere het lastig heeft. En op die manier vullen we elkaar ook aan op het vlak van karakter, interesses en mogelijkheden. Achteraf kunnen we samen dan bespreken wat we gezien, ervaren en gehoord hebben... en analyseren wat de wijk ons eigenlijk duidelijk wil maken.

Theorie Maar je bent ondergebracht bij een instelling in de wijk, die in dit gebied verankerd is. Is die hostingpartner (HP) dan niet je bondgenoot?

Praktijk Jazeker. Ik kan niet gewoon mezelf vertegenwoordigen. Het is belangrijk dat de instelling eropuit trekt om contact te leggen met mensen die ze anders niet bereikt. Zo kunnen we ook bepaalde zaken intern bespreken, samen doelstellingen bepalen, een aanpak uitstippelen en reflecteren over de wijk en over de noden van de buurtbewoners.

Theorie Nu we het over de wijk hebben... Roland Janvier, die veel onderzoek verricht heeft naar outreaching, heeft het over 'tussenruimten' Volgens hem is outreaching die tussenruimten opzoeken en ernaar luisteren, zonder ze in te palmen. Denk je dat dat in de praktijk mogelijk is?

Praktijk Ik weet het niet. Wat zijn die tussenruimten precies? Als ik mensen toegang help krijgen tot hun rechten door hen mee te nemen naar mijn instelling, palm ik ze dan in? Als hulpverlener denken we nogal snel in hokjes, in termen van noden, diensten, structuren... En waarschijnlijk doen de buurtbewoners dat ook. Wanneer ze ons zien, hebben ze bepaalde verwachtingen en steken ze ons ook in hokjes. Outreaching is duidelijk de beste manier om daaruit te geraken en om echt te luisteren naar de mensen in die tussenruimten. Dan hoor je over de lift die kapot is, over zwartwerk of huiselijk geweld. Voor ons als hulpverleners komt het er vooral op aan om te luisteren. Om ons reddersinstinct of onze revolutionaire ziel even uit te schakelen en écht te luisteren. Begrijpen wat we nog niet begrepen hadden. Ons laten raken en veranderen door wat we te horen krijgen. Dat vraagt veel aandacht en waakzaamheid. En natuurlijk ook de steun van de werkgever en van de HP...

Theorie Over die tussenruimten... Ik vrees dat er niet veel ruimte meer over is op deze pagina. We zien elkaar op het terrein?

Praktijk Zeker! Ik sta op je te wachten. Steek de handen uit de mouwen en laat je raken door wat je tegenkomt...

Dit teamwerk heeft een fiche opgeleverd, die terug te vinden is in de rubriek 'Nieuws' op raq.brussels.

NEEM CONTACT OP
MET DE BAR IN JE WIJK

Kuregem Dauw – Veearts
(Anderlecht)
Anne Lemaire
anne.lemaire@fdss.be
0492 33 12 87

Kuregem Dauw – Bara
(Anderlecht)
Anais Legrand
anais.legrand@fdss.be
0471 96 42 55

Marollen (Brussel)
Jean-Nicolas Kalitventzeff
jeannicolas.kalitventzeff@fdss.be
0492 33 10 72

Laag-Vorst
Eric-Joel Tagne
ericjoel.tagne@fdss.be
0492 33 10 70

... >>

EEN ZOMER VOL ACTIVITEITEN

De Buurtactierelais organiseren deze zomer een aantal gratis activiteiten. Neem gerust deel!

PERMANENTIES VOOR HET PAVILJOEN IN HET KONINGIN-GROENPARK

Afspraak in de Paleizenstraat 42, 1030 Schaarbeek. Contactpersonen: Lamyae en Maia (BAR's).

Er wordt een nieuwe ruimte gecreëerd in het Koningin-Groenpark. Kom dit bespreken tijdens een van onze permanenties.

Elke dinsdagvoormiddag en woensdagnamiddag.

SINT-SERVAASMARKT IN SCHAARBEEK

Afspraak op het Lehonplein.

Met een stand om de sociale, culturele en gezondheidsverenigingen van Schaarbeek maar ook je Buurtactierelais te leren kennen.

Elke vrijdagvoormiddag van 9.30 tot 12.30 uur.

BELGIË FEEST!

Afspraak bij Goujonssimo in de Grondelsstraat 85, 1070 Anderlecht. Contactpersonen: Anais en Anne (BAR's).

Donderdag 24 juli, 16-19 uur: de nationale feestdag is voor iedereen die in België woont, of je hier nu geboren bent, de Belgische nationaliteit verkregen hebt of hier gewoon een thuis gevonden hebt. Om deze prachtige diversiteit te vieren, nodigen we je uit om samen heerlijke (suikervrije) Brusselse wafels te komen eten. Breng je favoriete topping mee om ze op je eigen manier op smaak te brengen (fruit, chocolade, kruiden, groenten, slagroom...). Samen maken we er een gezellige namiddag van en praten we over onze culturen en alles wat ons met elkaar verbindt.

FIETSTOCHTEN

Kom met je fiets naar Entr'Aide des Marolles in de Huidevettersstraat 169, 1000 Brussel. Heb je geen fiets, bel dan naar 0492 33 10 72. Contactpersoon: Jean-Nicolas (BAR).

Woensdag 9 juli, 10-16 uur: fietstocht naar het Domein Drie Fontainen (Vilvoorde) en wandeling in het park. Terugkeer met de Waterbus of met de fiets. Wie wil, kan ook voor de heenreis de fiets op de boot zetten. Neem je eigen fles water en picknick mee.

Donderdag 21 augustus, 10-16 uur: fietstocht van Entr'Aide des Marolles naar Neerpede met lunch in het restaurant 'Le Chaudron'. Daarna fietsen we nog wat rond in Neerpede en keren we terug naar Entr'Aide des Marolles.

WORKSHOPS LAMPIONNEN MAKEN

Afspraak bij Espace Social Téléservice in de Slachthuislaan 28, 1000 Brussel. Contactgegevens: latelier@tele-service.be, www.1710.be & Armine (BAR).

Telkens op vrijdag 11 en 18 juli, 1, 8 en 29 augustus, 5, 12, 19 en 26 september en 3 oktober, 10-12.30 uur:

kom de techniek leren, een praatje maken met de andere deelnemers en je eigen lampion maken om ongelijkheden onder de aandacht te brengen tijdens de lampionnenoptocht op 17 oktober naar aanleiding van Wereldarmoededag, georganiseerd door het collectief 'Wat verborgen is zichtbaar maken'. Iedereen is welkom en vooraf inschrijven is niet nodig (ook kinderen vanaf 8 jaar zijn welkom mits begeleiding door een volwassene)!

LEZEN IN HET PARK

Afspraak aan het speelplein in de Steenkoolkaai, 1000 Brussel. Contactpersonen: Khadija en Nouhaila (BAR's).

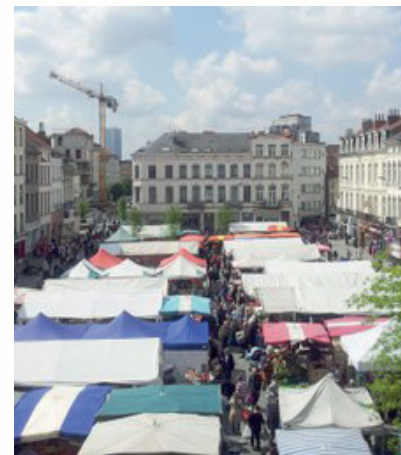
Donderdag 31 juli en 21 augustus, 14.30-16.30 uur: om samen leesplezier en verrassende ontdekkingen te delen.

MARKT IN MOLENBEEK

Afspraak op het Gemeenteplein. Contactpersoon: Nathan (BAR).

Met een stand om de sociale, culturele en gezondheidsverenigingen van Molenbeek maar ook je Buurtactierelais te leren kennen.

Op donderdag 31 juli, 28 augustus, 25 september en 30 oktober, van 9.30 tot 12.30 uur.

Flagey – Malibran (Elsene)
Armine Tovmasyan
armine.tovmasyan@fdss.be
0471 96 42 57

Flagey (Elsene)
Juliette Mekhitarian
juliette.mekhitarian@fdss.be
0471 96 42 62

Maritiemwijk (Molenbeek)
Nathan Engelhardt
nathan.engelhardt@fdss.be
0471 96 19 06

Noordwijk (Molenbeek)
Mariam Bidouze
mariam.bidouze@fdss.be
0471 96 42 67

Molenbeek Historisch Centrum
Nouhaila Bouarfa
nouhaila.bouarfa@fdss.be
0471 96 19 13

Weststation (Molenbeek)
Khadija Bouzaria
khadija.bouzaria@fdss.be
0471 96 19 77

Bosnië (Sint-Gillis)
Patricia Kemambo
patricia.kemambo@fdss.be
0471 96 42 58

Hallepoort (Sint-Gillis)
Gissela Cifuentes
gissela.cifuentes@fdss.be
0471 96 42 59

Sint-Joost
Zine El Barouta
zine.elbarouta@fdss.be
0471 96 16 55

SNIJBOONTJE: EEN SOLIDAIRE SPELER IN MOLENBEEK

Door Khadija - leesduur: 5 minuten

De vzw La Porte Verte - Snijboontje is al vijftig jaar een gevestigde waarde in het centrum van Sint-Jans-Molenbeek en inmiddels een onmisbare speler in het Brusselse sociale weefsel. De vereniging stelt opvang, waardigheid en solidariteit centraal en zet zich dag na dag in voor de meest kwetsbare mensen uit de buurt. Snijboontje is een van de achttien hostingpartners van het BAR-project. Volg de gids!

Snijboontje is een sociaal buurtcentrum dat verankerd is in de realiteit van de gemeente en naar de behoeften van de inwoners luistert. Het biedt een aantal diensten ter ondersteuning van het dagelijks leven en de sociale inclusie van de mensen. De werking van Snijboontje is meerledig:

- Een algemene sociale dienst die mensen begeleidt bij administratieve, juridische en psychosociale zaken.
- Een opvangdienst waar kinderen van 0 tot 3 jaar terecht kunnen in een aangename omgeving.
- Een huiswerkschool die kinderen van 6 tot 12 jaar helpt met hun schooltaken.
- Een alfabetiseringscentrum waar volwassenen Franse les kunnen volgen.
- Een voedselhulpcentrum, 'Snijboontje Bis', dat voedselpakketten uitdeelt aan wie dat nodig heeft.
- Een solidair restaurant waar kwetsbare mensen terecht kunnen voor goedkope maaltijden en een moment van rust.

Snijboontje richt zich op alle kwetsbare, eenzame of uitgesloten mensen, ongeacht hun voorgeschiedenis. Eenoudergezinnen, mensen zonder papieren, langdurig werklozen, voortijdige schoolverlaters of eenzame ouderen: iedereen kan er terecht voor een luisterend oor en concrete hulp.

In de context van structurele armoede, diverse vormen van discriminatie en blijvende sociale breuklijnen in Molenbeek doet Snijboontje zoveel meer dan gewoon af en toe hulp aanbieden. Het biedt een onmisbaar vangnet, maar ook een springplank naar zelfstandigheid, waardigheid en integratie.

Een concreet voorbeeld: personen in een moeilijke situatie, die niet per se weten waar ze heen moeten, kunnen zonder afspraak aankloppen bij de nieuwe geïntegreerde sociale tak. Daar wordt aandachtig naar hen geluisterd zodat ze snel doorverwezen kunnen worden naar de meest geschikte dienst. Het multidisciplinaire team reageert snel en gecoördineerd op elke situatie: van dringende aanvragen voor voedselhulp tot begeleiding bij regularisatiekwesties of zelfs emotionele steun. Deze gecentraliseerde opvang is essentieel om het vaak aangetaste vertrouwen in de instellingen en het sociale systeem te herstellen.

SNIJBOONTJE RICHT ZICH OP ALLE KWETSBARE, EENZAME OF UITGESLOTEN MENSEN, ONGEACHT HUN VOORGESCHIEDENIS.

Na twee jaar hard werken werd op 12 juni 2025 eindelijk het nieuwe gebouw in de Menenstraat ingehuldigd, een mijlpaal in de geschiedenis van de vereniging. In dit volledig gerenoveerde gebouw zetelt nu een geïntegreerde sociale tak waar verschillende diensten ondergebracht zijn, zoals het sociale restaurant.

Deze nieuwe functionelere, toegankelijke en moderne omgeving garandeert een betere opvang, een betere coördinatie tussen de teams en betere diensten voor de gebruikers. Ze belichaamt het streven van Snijboontje om zo goed mogelijk op de huidige uitdagingen te blijven inspelen.

Snijboontje is ontstaan uit de ongelijkheden, armoede en uitsluiting waarmee mensen op dagelijkse basis geconfronteerd worden. Het vult de hiaten van het systeem op door menselijke, toegankelijke en concrete ondersteuning te bieden aan al wie in de samenleving in de kou blijft staan.

DE VERENIGING IS ONTSTAAN UIT DE ONGELIJKHEDEN, ARMOEDE EN UITSLUITING WAARMEE MENSEN OP DAGELIJKSE BASIS GECONFRONTEERD WORDEN. ZE VULT DE HIATEN VAN HET SYSTEEM OP.

Brabantwijk (Schaarbeek)
Touba Aouragh
touba.aouragh@fdss.be
0471 96 42 54

Koningin-Groen (Schaarbeek)
Lamyae Boualkma
lamyae.boualkma@fdss.be
0491 37 94 40

Koningin-Groen (Schaarbeek)
Maia Geradze
maia.geradze@fdss.be
0492 33 10 74

**Hof Ten Berg
(Sint-Lambrechts-Woluwe)**
PéPé Kaleka
pepe.kaleka@fdss.be
0492 33 12 84

www.raq.brussels/nl

'MAÏNS DANS LES MAÏNS': EEN RUIMTE VAN RUST, CREATIE EN SAMENZIJN

Door Jonas Guyaux - leesduur: 10 minuten

Van sommige plekken word je instant gelukkig... Elke maandag komt een klein groepje vrouwen samen in een lokaal van de vereniging Goujonissimo in de Kuregemwijk in Anderlecht om er te breien, koken, praten en lachen en soms zelfs om hun hart uit te storten bij elkaar.

Tijdens dit aangename en interculturele moment kunnen de vrouwen elkaar echt leren kennen, van elkaar leren en zelfvertrouwen kweken. Samen groeien ze in hun eigen tempo naar een betere en meer solidaire toekomst. We spraken met Fatma, oprichtster van de groep, en Lisa, stagiaire in de vereniging.

FATMA

KAN JE JE KORT VOORSTELLEN?

Ik ben Fatma, een Belgische van Turkse origine. Ik ben in 1974 naar België gekomen. Ik werkte als vrijwilliger in een interculturele vereniging en bij ONE (*de Franstalige tegenhanger van Kind & Gezin, nvdr*). Daarna ging ik aan de slag als vrijwillige tolk in ziekenhuizen, scholen en andere plaatsen in de wijk, vooral voor Turkse vrouwen.

Omdat ik vind dat vrouwen enorm creatief zijn, wilde ik absoluut iets met hen doen. En dus besloot ik een groep op te richten. Ik vroeg aan Goujonissimo of ze over een lokaal beschikten waar we één keer per week vrijwillig konden samenkomen vanuit een interculturele invalshoek.

WAAROM IS HET ZO BELANGRIJK OM ENKEL VROUWEN SAMEN TE BRENGEN?

Omdat de meeste van hen er alleen voor staan en soms alleenstaande moeders zijn. Het zijn laagopgeleide vrouwen die soms weinig vertrouwd zijn met hun omgeving. Ze kregen vaak niet de kans om ergens heen te gaan of dingen te doen... De bedoeling was dus om hen naar buiten te lokken, het leven te laten ontdekken, anderen te leren kennen en hun eigen plek te vinden. Door thuis te blijven, leren ze de taal niet en ontdekken ze geen andere culturen.

WELK EFFECT HEBBEN DE ACTIVITEITEN VAN 'MAÏNS DANS LES MAÏNS' OP DE VROUWEN?

Daarnet zei een vrouw: "Ik kijk de hele week uit naar maandag." Een andere vrouw zei me: "Zodra ik mijn kind op school afgezet heb, loop ik naar hier. Thuis, met de kinderen en mijn man, voel ik me opgesloten. Ik moet kunnen ademen en me ontspannen." Ik kan dat begrijpen. Vaak gaat het om vrouwen die nog niet zo veel van de wereld gezien hebben...

Als ik ze vraag hoe het gaat en naar de situatie thuis of met de kinderen peil, komen de problemen er vanzelf uit. We staan klaar om te luisteren. Maar thuis zitten wachten tot je sterft, is geen optie. Ikzelf ben weduwe en heb lang genoeg zitten wachten.

ZIJN ER VEEL VERSCHILLENDE CULTUREN IN DE GROEP?

Ja, dat maakt het ook zo mooi. Ik denk dat je elkaar ook zonder taal kan begrijpen. Als vrouwen begrijpen we elkaar en voelen we veel zaken aan. Hoewel de meesten niets zeggen, lees ik in hun blik wat er scheelt en wat erachter schuilt.

Eén vrouw praat noch Frans, noch Turks. Maar gewoon door haar kort te plagen, m'n hand op haar schouder te leggen of naar haar te glimlachen, zie ik dat ze zich goed voelt. Hoewel ze geen woord Frans begrijpt, is ze al vier keer langsgeslagen omdat ze voelt dat ze aanvaard wordt. Ze is nieuwsgierig en observeert heel veel. Op die manier zal ze de taal wel leren.

ZODRA IK MIJN KIND OP SCHOOL AFGEZET HEB, LOOP IK NAAR HIER. THUIS, MET DE KINDEREN EN MIJN MAN, VOEL IK ME OPGESLOTEN. IK MOET KUNNEN ADEMEN EN ME ONTSPANNEN.

IS ER EEN MOMENT DAT JE IN HET BIJZONDER BIJGEBLEVEN IS?

Ja. Bij een bezoek aan een tentoonstelling in Anderlecht gingen we naar het dak van het gebouw. Een van de vrouwen zei me dat ze het gevoel had dat ze kon vliegen. Sinds haar aankomst in België was ze nog nooit weggegaan. Haar man was heel gierig en had een slecht karakter. Ze kwam alleen buiten om naar de Foodmet in Anderlecht te gaan.

Toen we naar de tuinen van het Erasmushuis gingen, zei ze: "Knijp in m'n arm, droom ik?" Ze zei: "Ik voel me net in een paradijs." Terwijl er eigenlijk alleen maar narcissen stonden. Mensen wandelen er volledig achteloos voorbij...

HOE ZIE JE HET VERVOLG?

Dit is nog maar het begin. Ik heb nog allerlei projecten in m'n hoofd. Ik zou willen dat elke vrouw een mondje Frans spreekt. Dat kan veel verschil maken, al is het maar een paar zinnen. Met de leraren over de kinderen praten, met een dokter praten...

Het doel is welzijn, ontdekking, begrip voor andere culturen, maar ook Frans spreken. We zijn allemaal vrouwen en hebben allemaal kinderen en bepaalde zorgen. De meesten zijn weduwe en alleenstaand. We zijn begonnen met drie of vier mensen. Voor onze tentoonstelling van vorige week waren we met 35.

LISA

KAN JE JE KORT VOORSTELLEN?

Ik ben Lisa en werk als vrijwilligster dankzij mijn studies (gezinswetenschappen). Ik ben hier begonnen omdat het helemaal was wat ik zocht. Er is veel diversiteit, zowel tussen de aanwezige vrouwen als tussen de collega's bij Goujonissimo.

HOE VOEL JE JE IN DE GROEP?

Ik vind het super! De deelnemers delen allerlei zaken met elkaar. Het is heel leuk om te zien dat ze hier graag zijn. Ze lachen, nemen allerlei dingen mee naar hier en gunnen elkaar enorm veel. Die sfeer van een gemeenschap spreekt me heel erg aan. Ze kunnen ook over hun zorgen praten en soms kunnen we hen helpen. Het is voor heel wat zaken een uitgangspunt.

IS ER EEN MOMENT DAT JE IN HET BIJZONDER BIJGEBLEVEN IS?

Vlak voor de vernissage van de tentoonstelling begon een vrouw plots traditionele dansen uit haar land uit te beelden. Het was de eerste keer dat ik dat zag. Ik vond dat heel boeiend. Eigenlijk vind ik elk moment bijzonder. Soms komen ze met hun kinderen, wat voor een leuke dynamiek zorgt.

IS HET VOOR JOU BELANGRIJK DAT VROUWEN SAMENKOMEN ONDER ELKAAR?

Ja, absoluut! Zeker in de huidige samenleving, die erg individualistisch is. "Ieder voor zich, ieder z'n eigen leven." Hier kunnen de vrouwen samenkomen en zaken delen die ze vaak voor zichzelf houden. En soms ontdek je hun verborgen talenten, wat hen vertrouwen geeft. Sommigen zijn verdrietig, alleen... Het feit dat

WE ZIEN MENSEN OP STRAAT
MEESTAL ALS DOODGEWONE
MENSEN, TERWIJL SOMMIGEN
ECHT WEL ONGELOOFLIJKE
DINGEN MEEGEMAAKT HEBBEN.

ze hier kunnen zijn, is belangrijk voor hun mentale gezondheid en dagelijks leven. Zo ontsnappen ze even aan de routine.

HEEFT DE DEELNAME AAN DEZE WORKSHOPS IETS AAN JE LEVEN VERANDERD?

Ja, toch wel. Het geeft me zin om meer met m'n handen te doen, m'n telefoon wat vaker aan de kant te leggen en aandacht te hebben voor zaken waar ik vroeger niet mee bezig was. En vooral om naar de verhalen van de vrouwen te luisteren: hoe ze opgegroeid zijn, hoe ze in België beland zijn, hun traject, ... Dat is zó inspirerend.

We zien mensen op straat meestal als doodgewone mensen, terwijl sommigen echt wel ongelooflijke dingen meegemaakt hebben. Dat vergroot je interesse in de anderen. Iedereen heeft een boeiend verhaal te vertellen. Dat vind ik leuk.

WIL JE NOG IETS TOEVOEGEN?

Het is een heel bijzondere groep die blijft en zin geeft om te blijven. Er zijn zoveel verschillende culturen, unieke personen... Het is echt verrijkend. Ze zijn tot zoveel zaken in staat.

SINT-JOOST-TEN-NODE ZET ZICH IN VOOR DE VOLKSGEZONDHEID

Door Zine - leesduur: 2 minuten

In maart werden twee preventiecampagnes opgestart

Ter gelegenheid van Blauwe Maart, de maand van de sensibilisering voor darmkanker, lanceerde Vivalis in samenwerking met de Federatie van de Maatschappelijke Diensten (Zine – Buurtactierelais), Brusano en het InterMutualistisch Agentschap een screeningcampagne in Sint-Joost-ten-Node.

Het doel van dit proefproject is om de lokale actoren die actief zijn op het vlak van preventie beter te laten samenwerken. Er werden elf sensibiliseringsacties gevoerd in apotheken, medische centra en op de gemeentelijke markt, waarbij de bevolking gewezen werd op het belang van screening. De acties waren vooral gericht op 50-plussers, de belangrijkste doelgroep in de strijd tegen darmkanker.

Daarnaast lanceerden dezelfde actoren een campagne in de strijd tegen roken, met onder andere acties in de gemeentelijke bibliotheek Bib Josse. Deze campagne kadert in een ambitieuze en duurzame strategie voor een rookvrije samenleving en hanteert een tweeledige werking: mensen helpen stoppen met roken maar ook maatregelen nemen om roken in gemeenschappelijke ruimten te ontmoedigen.

De maatregelen steunen op vijf strategische pijlers:

- Jongeren beschermen tegen roken
- Rokers begeleiden, zeker in kwetsbare bevolkingsgroepen
- Peuken en ander afval van rokers weren
- De tabaksindustrie transformeren en de illegale handel aanpakken
- Meer bewustzijn creëren over de gevaren van roken en over efficiënte preventiemethoden

HET PROJECT PAVILJOEN KONINGIN-GROENPARK

Door Lamyae - leesduur: 5 minuten

Het project Paviljoen Koningin-Groenpark wordt ondersteund door een aantal lokale actoren, met de Buurtactierelais (BAR's) als drijvende kracht. Het project wil van het lokale 'paviljoen' in het Koningin-Groenpark in Schaarbeek een plek maken waar mensen uit de buurt samenkomen en elkaar beter leren kennen. Doel: een plek in de wijk met en voor de buurtbewoners.

Het Paviljoen Koningin-Groenpark ligt in het gelijknamige park. Het wil de sfeer in de wijk verbeteren en tegelijk de burgers betrekken bij het creëren van een gemeenschappelijke ruimte. Drie doelstellingen vormen de rode draad:

- De buurtbewoners betrekken bij de gezamenlijke organisatie van activiteiten door te luisteren naar hun mening en wensen.
- De lokale samenwerking met verenigingen en gemeentediensten bevorderen, met het oog op een collectieve, gemeenschappelijke aanpak.
- De openbare ruimte op een positieve manier invullen om het veiligheidsgevoel te vergroten.

Het project kwam in verschillende fasen tot stand. De initiatiefnemers namen de tijd om in gesprek te gaan met de gebruikers van het park, naar hun verhalen te luisteren en de lokale dynamiek te begrijpen. Zo konden ze achterhalen wie de bezoekers van het park zijn (gezinnen, studenten en zwervers) en waar zij nood aan hebben.

Geleidelijk aan groeide het aantal activiteiten in het park:

- Participatieve workshops: fresco's, verhalen voorlezen, leuke momenten zoals koffie-uurtjes in samenwerking met De Schakel.
- Regelmatige activiteiten: studiehulp, kunstworkshops met de vzw CEDAS en creatieve projecten van de buurtbewoners zelf.
- Feesten: het hoogtepunt van het project was het 'Reine en Couleurs'-feest dat op 30 april georganiseerd werd in samenwerking met de gemeentediensten en het Bri-Co-project ('Bureau de recherche et d'investigation sur le commun', een project voor gemeenschapsactie op wijkniveau). Dit feest leverde niet alleen getuigenissen en inzichten in nieuwe noden op, maar droeg ook bij tot de participatieve dynamiek.

Hoewel er nog altijd tal van uitdagingen zijn, bijvoorbeeld op het vlak van veiligheid, financiering en continuïteit, leidde het Paviljoen Koningin-Groenpark al tot een aantal concrete pistes om van het park een dynamische, veilige en inclusieve plek te maken. De volgende stap is om voort te bouwen op de bestaande acties en de bewoners en partners nóg meer te betrekken.

Het project vertrekt van de verhalen van de buurtbewoners, die vol ideeën en emoties zitten. Enkele voorbeelden:

**WE HEBBEN HET GELUK DAT WE
VLAK BIJ HET PAVILJOEN WONEN.
TERWIJL ONZE KINDEREN ER
IN ALLE VEILIGHEID SPELEN,
KUNNEN DE BUURTBEWONERS
ELKAAR LEREN KENNEN.**

Carmen, 57 jaar, Belgisch-Marokkaans, weduwe en werkzaam in de horeca

"Ik zou graag de 'samen koken'-workshops in het paviljoen leiden: koken met de gezinnen, de seizoensgroenten leren kennen en oude vergeten recepten delen. Het zou tegelijk een gelegenheid kunnen zijn om te spreken over huishoudtips en recyclage of om vegetarische gerechten te delen."

Ze droomt er ook van om op een menselijke en persoonlijke manier oplossingen te vinden voor mensen die afhankelijk zijn van hulp.

Jean-Michel, 30 jaar, Belgisch-Haïtiaans, student rechten

"Dit park is een oase van rust. Voor mij zou deze plek moeten uitgroeien tot een plaats van interculturele ontmoetingen. Het delen van recepten en tradities kan helpen om spanningen weg te nemen."

Hij betreurt het openlijke druggebruik. De stad zou zich kunnen inspireren op oplossingen in andere steden, zoals de mobiele bus in Luik.

Mehmet, ongeveer 50 jaar, professor theologie en vader

"We hebben het geluk dat we vlak bij het paviljoen wonen. Terwijl onze kinderen er in alle veiligheid spelen, kunnen de buurtbewoners elkaar leren kennen. Het zou mooi zijn mochten de maatschappelijk werkers ons ondersteunen bij de sociale en gezondheidsproblemen waarmee we te maken krijgen."

Zoek ons zeker op tijdens onze ontmoetingsmomenten elke dinsdagvoormiddag en woensdagnamiddag in het Koningin-Groenpark, ingang op de Paleizenstraat 42 in 1030 Brussel.

